

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Gerechtshof's-Hertogenbosch (Nizozemska) – X, druga stranka u postupku: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

(Predmet C-72/14)

(2014/C 142/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: X

Druga stranka u postupku: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

Prethodna pitanja

- U presudi Fitzwilliam⁽¹⁾ Sud je presudio da je potvrda E101 koju je izdala nadležna ustanova države članice obvezujuća za ustanove socijalne sigurnosti drugih država članica, čak i ako je sadržajno netočna. Vrijedi li taj zaključak i u slučajevima poput ovog u ovom predmetu, u kojima se ne primjenjuju pravila o određivanju mjerodavnog prava Uredbe⁽²⁾?
- Je li za odgovor na ovo pitanje značajno što je nadležna ustanova, koja nije imala namjeru izdati potvrdu E101, ali je iz administrativnih razloga ipak svjesno i namjerno koristila dokumente koji su se, s obzirom na njihov oblik i sadržaj, činili potvrdoma E101, dok je zainteresirana osoba vjerovala i razumno mogla vjerovati da je dobila takvu potvrdu?

⁽¹⁾ Presuda od 10. veljače 2000., FTS (C-202/97, Recueil, str. I-883.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 5., str. 7).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinių teismas (Litva) – UAB Eturas i drugi protiv Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(Predmet C-74/14)

(2014/C 142/22)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinių teismas (Vrhovni upravni sud Litve)

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: UAB Eturas i drugi

Druga stranka u postupku: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Litavsko vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja)

Zainteresirane treće osobe: UAB Aviaeuropa, UAB Grand Voyage, UAB Kalnų upė, UAB Keliautojų klubas, UAB Smaragdas travel, UAB 700LT, UAB Aljus ir Ko, UAB Gustus vitae, UAB Tropikai, UAB Vipauta, UAB Vistus

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 101. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti u smislu da se, u situaciji u kojoj gospodarski subjekti sudjeluju u skupnom računalnom informacijskom sustavu poput onog opisanog u ovom predmetu i kada je Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja utvrdilo da je u sustav unesena obavijest o ograničenju popusta i tehničko ograničenje unosa stope popusta, može pretpostaviti da su ti gospodarski subjekti znali, odnosno da su morali znati, da je u računalni informacijski sustav unesena obavijest i da su, zbog toga što se nisu suprotstavili primjeni ograničenja popusta, prešutno odobrili ograničenje cjenovnih popusta te ih se zbog toga može smatrati odgovornima za usklađeno djelovanje na temelju članka 101. stavka 1. UFEU-a?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, koje čimbenike treba uzeti u obzir pri utvrđivanju jesu li gospodarski subjekti koji su sudjelovali u skupnom računalnom informacijskom sustavu, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, usklađeno djelovali u smislu članka 101. stavka 1.UFEU-a?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2014. uputio Landgericht Hannover (Njemačka) – TUIfly GmbH protiv Haralda Waltera

(Predmet C-79/14)

(2014/C 142/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TUIfly GmbH

Tuženik: Harald Walter

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11.02.2004. tumačiti tako da je Uredbom obuhvaćena i nenajavljen „preuranjenost“ leta zbog čega putnici ne mogu iskoristiti let?
2. Treba li Uredbu tumačiti tako da – s iznimkom članka 5. – uzrok kašnjenja nije odlučujući?
3. Utječe li na cilj Uredbe, naime isplatu naknade za štetu koja nastaje gubitkom vremena, i kada putnik stigne ranije te se tako utječe na vrijeme kojim raspolaze prije leta?
4. Dovodi li izostanak obavijesti o ranijem polasku leta, zbog čega je dolazak u mjesto odmora kasniji od planiranoga, do primjene Uredbe?
5. Treba li cilj Uredbe biti visoka razine zaštite s posljedicom zaštite putnika od ograničavanja vremena koje ima na raspolaganju, i vezano za preuranjenost?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 7., svežak 26., str. 21.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – Nannoka Vulcanus Industries BV protiv College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

(Predmet C-81/14)

(2014/C 142/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State